

Nr 3.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 9 § 1 mom. förordningen den 20 juni 1941 (nr 577) angående bekämpande av tuberkulos hos nötkreatur.

(2:a avd.)

Genom en den 30 december 1948 dagtecknad, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 8, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

F ö r o r d n i n g

om ändrad lydelse av 9 § 1 mom. förordningen den 20 juni 1941 (nr 577) angående bekämpande av tuberkulos hos nötkreatur.

Härigenom förordnas, att 9 § 1 mom. förordningen den 20 juni 1941 angående bekämpande av tuberkulos hos nötkreatur skall erhålla följande ändrade lydelse.

(Gällande lydelse.)

9 §.

1 mom. Har, under iakttagande av vad i 5 § föreskrivits, nötkreatur blivit nedslaktat, är ägaren av djuret berättigad att av statsmedel erhålla ersättning som, där ej Kungl. Maj:t finner skäl för visst fall medgiva högre gottgörelse, utgår med etthundra kronor eller om djuret är under ett års ålder med femtio kronor. Ersättning utgår dock endast under förutsättning dels att djuret nedslaktats å offentligt slakthus eller å kontrollslakteri eller att det nedslaktade djurets ena öra med vidsittande slaktmärke insändes till vederbörande veterinär *dels ock att den*

(Föreslagen lydelse.)

9 §.

1 mom. Har, under iakttagande av vad i 5 § föreskrivits, nötkreatur blivit nedslaktat, är ägaren av djuret berättigad att av statsmedel erhålla ersättning som, där ej Kungl. Maj:t finner skäl för visst fall medgiva högre gottgörelse, utgår med etthundra kronor eller om djuret är under ett års ålder med femtio kronor. Ersättning utgår dock endast under förutsättning att djuret nedslaktats å offentligt slakthus eller å kontrollslakteri eller att det nedslaktade djurets ena öra med vidsittande slaktmärke insändes till vederbörande veterinär. Har nötkreatur nedslaktats senare än

(Gällande lydelse.)

som framställer begäran om ersättning innehåft det nedslaktade djuret sedan minst sextio dagar. Har nötkreatur nedslaktats senare än enligt vad i 5 § är föreskrivet, må ersättning likväl utgå, om dröjsmålet med nedslaktningen föranletts av omständigheter över vilka djurägaren icke råder. Djurägare må förfoga över köttet av nedslaktat djur i den mån det ej strider mot eljest gällande bestämmelser.

(Föreslagen lydelse.)

enligt vad i 5 § är föreskrivet, må ersättning likväl utgå, om dröjsmålet med nedslaktningen föranletts av omständigheter över vilka djurägaren icke råder. Djurägare må förfoga över köttet av nedslaktat djur i den mån det ej strider mot eljest gällande bestämmelser.

Enligt förordningen den 20 juni 1941 (nr 577) angående bekämpande av tuberkulos hos nötkreatur gälla särskilda bestämmelser för sådana delar av landet, som enligt beslut av veterinärstyrelsen äro att anse som s. k. tuberkulosfria områden. Till dylikt område må sålunda nötkreatur icke införas utan veterinärstyrelsens tillstånd annat än från område, som likaledes förklarats tuberkulosfritt. Viss kontroll utövas också över djur, som redan finnas inom området. Bl. a. anordnar veterinärstyrelsen varje år planmässiga tuberkulinundersökningar. Sådan undersökning skall även eljest verkställas så snart misstanke om tuberkulos uppkommit. Nötkreatur som reagerar vid undersökning med tuberkulin eller eljest efter undersökning funnits behäftat med tuberkulos skall enligt 5 § nedslaktas inom viss kort tid efter det djurägaren erhållit kännedom om undersökningens resultat. Under vissa i paragrafen angivna förutsättningar kan dessutom veterinärstyrelsen förordna att även icke reagerande djur i samma besättning skola nedslaktas.

Djurägare som på grund av bestämmelserna i 5 § nödgats nedslakta nötkreatur äger i princip själv förfoga över djurets kött. Han är därjämte, enligt 9 § 1 mom., berättigad att av statsmedel erhålla ersättning, som i regel skall utgöra etthundra kronor eller, om djuret är under ett års ålder, femtio kronor. Ersättning utgår dock endast under förutsättning att han innehåft djuret sedan minst sextio dagar. Ansökan om ersättning göres hos veterinärstyrelsen.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 30 januari 1948 har veterinärstyrelsen på anförda skäl hemställt om upphävande av föreskriften att ersättning icke må utgå med mindre sökanden innehåft djuret sedan minst sextio dagar.

Departementschefen har i ärendet anfört följande.

»Den i 9 § 1 mom. förordningen angående bekämpande av tuberkulos hos nötkreatur meddelade föreskriften, att ersättning till ägare av slaktat djur utgår endast under förutsättning att han innehåft djuret sedan minst sextio

dagar, har såsom framgått av det förut anförda visat sig stundom leda till otillfredsställande resultat. Med hänsyn härtill och då stadgandet i praktiken torde sakna betydelse från statsfinansiell synpunkt, delar jag veterinärstyrelsens och remissinstansernas åsikt att bestämmelsen bör upphöra att gälla.»

Utskottet. Då den ifrågavarande författningsbestämmelsen visat sig sakna praktisk betydelse för det syfte som föranlett dess införande och då den i vissa fall kan leda till orättvisa vid tillämpningen, tillstyrker utskottet förslaget om bestämmelsens upphävande.

Utskottet hemställer därför,

att riksdagen må bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 8 februari 1949.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar Tjällgren, Carl Edmund Eriksson, Alfred Andersson, Svedberg, Näslund, Jon Jonsson, Henry Johansson och Aaby-Ericsson; samt

från andra kammaren: herrar Svensson i Ljungskile, Andersson i Tungelsta, Norup, Ericsson i Sörsjön, Johnsson i Kastanjegården, Andersson i Surahammar, Hægglöm och Jacobson i Vilhelmina.
